

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător: A.Gafton
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M.Guzun, L.Pruteanu, Iu.Cotruță

Î N C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Fetescu Andrei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Fetescu
Andrei împotriva Întreprinderii Mixte „Sun Communications” Societate cu Răspundere
Limitată cu privire la anularea facturii, modificarea contractului, reconectarea gratuită
la serviciu, repararea prejudiciului moral și material,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de către Fetescu Andrei și menținută hotărârea
Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 ianuarie 2017 de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2016 Fetescu Andrei împotriva ÎM „Sun Communications” SRL cu
privire la anularea facturii, modificarea contractului, reconectarea gratuită la serviciu,
repararea prejudiciului moral și material.

În motivarea acțiunii s-a indicat că i-a fost încălcat dreptul la informație și
dreptul la un proces echitabil.

Pretențiile sale față de societatea pârâtă se întemeiază în baza art.971 alin.(1)
Cod civil.

Fetescu Andrei consideră că conducerea ÎM „Sun Communications” SRL, au
ignorat aceste prevederi, făcând referire la prevederile unui act departamental adoptat
mai târziu și care urma a fi coordonat cu alte legi în vigoare.

Reclamantul argumentează că atât în bonurile de plată, cât și în descifrările
parvenite de la compania pârâtă, figurează diferite sume pentru plata serviciilor.

Fetescu Andrei afirmă că din cauza instalatorilor a fost defectat televizorul de
model „Alfa” pe care l-a utilizat până la conectarea la pachetul de servicii TV în
sumă de 89 lei.

Astfel, la 18 octombrie 2015 a procurat un nou televizor de model „Samsung” care a fost conectat la serviciile de televiziune abia la 2 noiembrie 2015, fiindu-i aplicat un cablu cu o lungime mai mare, pentru care a achitat suplimentar 70 de lei.

Reclamantul menționează că invocarea acestor pretenții ÎM „Sun Communications” SRL, ultima a negat acest fapt.

Suplimentar, Fetescu Andrei consideră că este avertizat despre executarea silită a unor sume de bani și că va fi reziliat unilateral contractul de prestări servicii.

Ca urmare, întreprinderea urmează să-i restituie aparatul de conectare.

La fel, relatează că a achitat anterior regulat abonamentul de 60 de lei pentru lunile septembrie și octombrie ale anului 2012, achitând suma de 120 lei, respectiv în septembrie a achitat și în avans pentru luna octombrie.

Diferența de pachete TV constituie 53,17 lei, sumă care a refuzat să o achite imediat, aceasta deoarece la acel moment nu beneficia de servicii de televiziune, dar de fapt a avut posibilitate să beneficieze de servicii de televiziune între data de 2 și 6 noiembrie 2015.

Ulterior, la 6 noiembrie 2015 când a fost sistată prestarea-serviciilor de televiziune, i-a fost solicitată, inclusiv și plata în avans pentru acestea.

Așadar, solicită instanței de judecată să se expună și referitor la prioritatea aplicării Codului civil și Regulamentele departamentale, deoarece consideră ilegală solicitarea plății în avans.

Reclamantul solicită, anularea sumei de 159,97 lei indicată eronat în bonurile nr. 12, 13, 14 din lunile decembrie 2015 - februarie 2016, modificarea contractului din 5 septembrie 2015, excluzând clauza abuzivă potrivit plata în avans, reconectarea gratuită la serviciul contractant (TV), repararea prejudiciului material și moral în sumă de 5 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 ianuarie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de Fetescu Andrei, a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Fetescu Andrei la 27 februarie 2017 a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 ianuarie 2017, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 24 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Fetescu Andrei și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 ianuarie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a motivat soluția în baza prevederilor art. 8 alin. (1), (2) lit. a), 9, 514, 666 alin. (1) și (3) și 1422 ale Codului civil, art. 21 alin. (1) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241 din 15 noiembrie 2007, precum și art. 6 alin. (3) din Legea privind actele legislative nr. 780 din 21 decembrie 2001.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat o apreciere corectă raportului juridic litigios, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar concluziile instanței au fost expuse în corespundere cu probele administrate, normele de drept material fiind aplicate corect.

Totodată, instanța de apel a constatat că este întemeiată concluzia primei instanțe în partea respingerii cererii de anulare a sumei de 159,97 lei indicate în facturile din decembrie 2015, ianuarie 2016, februarie 2016, or, în factura din luna decembrie 2015 a fost indicată suma de 159,97 lei care este formată din plata abonamentului pentru luna noiembrie în sumă de 70,97 lei și plata în avans pentru luna ianuarie în sumă de 89 lei, iar ținând cont de prevederile art.118 alin.(1) CPC, anularea facturilor pentru lunile decembrie 2015, ianuarie 2016 și februarie 2016 constituie o pretenție declarativă care nu este întemeiată în baza unor prevederi legale și care va probe nu au fost prezentate de către Fetescu Andrei.

La acest segment, s-a precizat că potrivit actului de verificare despre plata și serviciile TV-cablu care au fost efectuate conform contractului nr.243915 încheiat între ÎM „Sun Communications” SRL și Fetescu Andrei, soldul la 31 ianuarie 2017 constituia 17,90 lei, respectiv rezultă că dânsul a achitat benevol datoria față de operatorul IM „Sun Communications” SRL.

Astfel, și pretenția privind reconectarea abonatului la serviciile TV-cablu, se reține că potrivit aceluiași act de verificare rezultă că în luna octombrie 2016, Fetescu Andrei a achitat suma de 40 lei pentru reconectare și a fost reconectat la serviciile TV-cablu, dat fiind faptul că a achitat abonamentul pentru lunile noiembrie, decembrie 2016 și ianuarie 2017, rezultă că pretenția respectivă a reclamantului a fost executată de către pârât.

Referitor la pretenția înaintată de către Fetescu Andrei față de ÎM „Sun Communications” SRL, privind modificarea contractului din 5 septembrie 2015 cu excluderea clauzei abuzive privitor la plata în avans, Colegiul a concluzionat că respectiva pretenție corectă a fost respinsă ca neîntemeiată, or, conform art.21 alin.(1) din Legea comunicațiilor electronice nr.241 din 15 noiembrie 2007, serviciile de comunicații electronice se furnizează contra plată, conform tarifelor stabilite, inclusiv cu plata în avans.

Ca rezultat, având în susținere art. 6 alin.(3) din Legea privind actele legislative nr.780 din 21 decembrie 2001, se constată că în speță este aplicabilă norma specială referitor la plata în avans pentru serviciile de comunicații electronice și nu constituie o clauză abuzivă, cu atât mai mult că această clauză a fost inclusă în pct.2.2 al contractului de abonament nr.243915 din 5 septembrie 2015 încheiat între ÎM „Sun Communications” SRL și Fetescu Andrei, semnat de către Fetescu Andrei și care nu a fost contestat de către acesta.

Instanța de apel a notat că urmează a fi respins și argumentul apelantului ce vizează repararea prejudiciului material și moral în sumă de 5 000 lei, or, acesta derivă din pretențiile de bază. Mai mult, atât prejudiciul moral, cât și prejudiciul material necesită a fi dovedite prin probe pertinente și concludente, fapt care reclamantul nu l-a demonstrat.

La 12 februarie 2018 Fetescu Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, cu încasarea taxei de stat.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 24 octombrie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Fetescu Andrei la 23 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 16587 ce se conține la dosar. (f.d. 140)

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul Fetescu Andrei s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul 12 februarie 2018, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Fetescu Andrei în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Fetescu Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Fetescu Andrei.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Fetescu Andrei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva